

Casa Aleix Vidal i Quadras. Edifici Miramar

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Davallada, 12-14- c/ de la Torreta, 18-26- c/ Fonollar, 15-17

Coordenades:

Latitud: 41.23553
Longitud: 1.81266
UTM Est (X): 400498
UTM Nord (Y): 4565583

Classificació

Número de fitxa 08270-98
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Neoclàssic Contemporani
Segle XIX
Any 1855
Autoria de l'element: Francesc Cros i Masó/Josep Cros i Juliana. Probable intervenció d'Elies Rogent i Amat
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El Pla Especial determina la conservació estricta de l'edifici, segons el projecte realitzat l'any 1981.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial, 98. 2006
Número inventari IPA-11969
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona. Rambla de Catalunya, 126. Barcelona-08008

Descripció

Edifici que ocupa pràcticament l'extensió de tota una illa urbana i que disposa de diferents cossos, organitzats al voltant d'un pati central, dels que destaquen especialment les terrasses amb balustrades orientades al mar. La finca consta també de diverses façanes, així com de quatre nivells d'alçat (pb + 3p) i d'un soterrani en la banda del c/ de la Torreta. Els quatre frontis estan unificats per una cornisa motllurada i presenten el mateix tractament pel que fa a la distribució de les obertures i a la seva tipologia. La composició emfatitza les línies verticals mitjançant els angles de carreus de pedra i la presència de bandes verticals situades simètricament entre els eixos que marquen les obertures. L'horitzontalitat únicament es veu remarcada en el coronament de la finca, gràcies a les cornises i a la barana del terrat. Pel que fa a les obertures, en general, es tracten de finestres i de balcons rectangulars, emmarcats en pedra; aquests darrers consten de volades de diverses amplades, sostingudes per mènsules i de baranes metàl·liques de ferro.

Aquests trets són especialment visibles a la façana principal que afronta al c/ Davallada, que presenta una major càrrega decorativa. Destaca la portalada principal, configurada per un arc de mig punt emmarcat per carreus de pedra regulars. En el pis principal, s'identifiquen tres grans balcons correguts, un de central que emmarca tres obertures i que mostra una gran volada de llosanes de pedra sostinguda per una cartel·la i per diverses mènsules en forma de voluta; els altres dos balcons són cantoners i es perllonguen cap a les façanes laterals de l'edifici. És també remarcable el profús treball de decoració que mostren les baranes metàl·liques. El cos central d'aquesta façana queda ressaltat per la cornisa que se situa a l'alçada del forjat del segon pis. A l'interior de la finca mereixen especial menció els arcs que conformen les obertures de la planta baixa i els patis interiors que, a través de les obertures existents, proporcionen llum i ventilació a les dependències de l'edifici.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció II. Forma part del Conjunt 1 que comprèn una illa urbana pràcticament ocupada per la casa d'Aleix Vidal i Quadras i els seus annexes, així com per tres parcel·les originals del c/ de Sant Joan.

Història

La casa d'Aleix Vidal i Quadras va ser projectada pel mestre d'obres Francesc Cros i Masó l'any 1855. Es tracta d'un edifici que forma part de les cases senyoriales promogudes a Sitges durant la segona meitat del segle XIX pels anomenats "americanos", que havien fet fortuna amb els negocis i el comerç colonial. Ja a la dècada dels vuitanta, concretament el 1883, Josep Cros i Juliana va projectar les cotxeres annexes a l'habitatge. Posteriorment, la finca va ser transformada en l'Hotel Miramar, fins a l'adquisició per part de la Diputació de Barcelona l'any 1970. Abans de destinar-se definitivament a equipament cultural es va utilitzar com a escola i institut.

Aleix Vidal i Quadras (1797-1883) va emigrar a Amèrica als dotze anys, on va realitzar tasques d'importació des de Maracaibo (Veneçuela) i Santiago de Cuba amb la firma "Vidal Hnos" que fundà l'any 1821 amb el seu germà Manuel Vidal. A l'igual que aquest darrer, va tornar a Sitges al 1850, instal·lant-se definitivament a la casa del c/ Davallada. També va promoure la construcció de la masia Can Pere Pau,

finalitzada l'any 1860.

Els dos autors de l'edifici (Francesc Cros i Masó, 1810-1869 i Josep Cros i Juliana, 1830-?) són pare i fill, i tenen formació de mestres d'obres. Entre les seves obres destaca la participació en l'aixecament de l'església parroquial de Sitges (1854-1856) i la realització de l'ermita de Sant Sebastià.

Bibliografia

CASTILLO, A de: "Museo romántico. Hogar Ochocentista". Barcelona

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges.

DDAA (1990) "Americanos. Indianos. Arquitectura i urbanisme al Garraf, Penedès i Tarragonès (Baix Gaià). Segles XVIII-XX". Vilanova i la Geltrú

GONZÀLEZ, A. i altres: "Memòria 1981-1982. Actuació del Servei de Catalogació i Conservació de Monuments de la Diputació de Barcelona". Barcelona

GONZÀLEZ, A. ISERN, J. (1985) "32 monuments catalans". Barcelona.

MONTE, M.A. (1987) Inventari de Patrimoni Arquitectònic (IPA) 11969

Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006)

